

der kun bliver halv saa langt til Herning. Naar man erindrer, at der beroppe i Sog- net kun til Dels findes indgræfede, endfige gruslagte Beje: som andre Steder, og hvor der altsaa til visse Tider maa køres ad saa godt som ufremkommelige Beje gennem Heden for at komme til Balgstedet, naar de skulle udøve deres Valgret, saa maa man være glad ved den Ordning, der her foreslaas gennem Endringen, hvorved de kunne faa en bekvemmere Vej, nemlig til Herning, hvortil Afstanden kun bliver c. 2 1/2 Mil. Der kan maasse være enkelte, der saa noget mere, men de fleste saa kun havt saa langt til Herning som til Holstebro. Jeg kan ikke se andet, end at der er al Anledning til, at det bør ske, og jeg vil derfor bede Tingets ærede Medlemmer om at stemme for dette Forslag; jeg synes, at Befolkningen derovre har et berettiget Krav paa at faa dette Forslangende opfyldt, og jeg synes, at naar vi kunde opfylde et saadant lille Ønske, saa burde vi gøre det. Jeg skal derfor tillade mig at bede det høje Tings Medlemmer om at give disse to imaa Endringsforslag deres Stemme.

B. Holm: Om de subsidære Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, er der fremkommet meget forskellige Udtalelser. Om Forslaget under Nr. 11, om at begrænse denne Lovs Varighed til 2 Aar, udtalte den ærede Minister, at det vilde være aldeles uforparligt at vedtage det, og den ærede Ordfører udtalte, at det vilde være aldeles urimeligt. Over for disse to meget stærke Udtalelser vil jeg sige, at for dem, der ikke have nogen Længsel efter at løse dette Spørgsmaal paa en retfærdig Maade, fra deres Synspunkt set, er det naturligvis urimeligt og uforparligt at vedtage det af mig stillede Forslag, men for dem, der virkelig ønske, at der her skal finde en retfærdig Løsning Sted saa hurtig, som det paa nogen Maade er muligt, fra deres Standpunkt er det sandelig hverken urimeligt eller uforparligt at stille et saadant Forslag, men det er fuldstændig rigtigt og naturligt. Jeg har intet højere Ønske, og jeg haaber, at de, som stemme for mit Forslag, heller ikke have noget højere Ønske i saa Henseende, end at man saa snart som muligt, og senest om 2 Aar, maa komme til Forstaaelse om, hvorledes vi skulle løse dette Spørgsmaal paa en retfærdig Maade. Man taler om, at det vilde være overmaade farligt og urigtigt — det er en Betragtning, som man har gjort gældende — ved dette Forslag at stille Tinget paa en saadan Maade, at det kom til at staa over for en saadan Situation, at dersom vi om

2 Aar ikke kunde enes om at faa vedtaget en anden Lov, saa vendte vi tilbage til de gamle Forhold. Til de Herrer af Flertallet, som have sagt dette, vil jeg sige følgende. Vi hørte jo nys en Tale af det ærede Medlem fra Assens (Bernsen), hvori han talte om Mindretallets Uenighed og fremhævede den meget stærkt, men jeg er vis paa, at det ærede Medlem var lige saa villig til at staa op og rose Flertallets Enighed. Tro de Herrer, som i Djeblillet udgøre dette Tings Flertal, og som sætte alt ind paa at faa det Lovforslag vedtaget, som Flertallet har stillet, at de ville være mindre enige i Løbet af de forstkommende 2 Aar? De Herrer have jo vist, at de kunne enes om noget, de bebrejde kun Mindretallet dets Uenighed, de selv ere enige, ikke sandt? Jeg tror, at dette Forhold maa kunne blive bestaaende for deres Vedkommende: selv om de om 2 Aar ikke skulde kunne enes om andet, saa ville de forhaadentlig kunne enes om en ny Uret; det kunne de enes om nu, og hvorfor saa ikke om 2 Aar? Det kan jo være, at de Herrer have nogen Grund til at tvivle om, at de skulde kunne enes om, at øve fuld Retfærdighed over for Landets Befolkning paa dette Omraade. Naar de se ind i deres egne Hjerter, som de jo kende bedre end jeg i den Henseende, kan det godt være, at de tvivle om, at deres Retfærdighedsfølelse vil vokse i den Grad i Løbet af 2 Aar, at de kunde komme dertil, men de have jo altid den Udvej, at de muligvis ville kunne enes om en ny uretfærdig Lov.

Naar vi nu komme til det næste lille Endringsforslag, Forslaget om en Endring i Titlen, bliver Forholdet et ganske andet; saa ser jeg ikke andet end lutter Velvilje og smilende Ansigtter. Men jeg siger til de Herrer: Naar har en pæn Titel ikke vaak Velvilje og Smil hos alle, der stræbe efter pæne Titler? Jeg har haft den Fornøjelse at høre ærede Medlemmer sige: Kom bare med Titlen, det er det hovedsagelige for os, og jeg siger ogsaa til dem: Der er saamænd mange Titler, som have pyntet paa mangen elendig Stabelon her i Berden, og kan denne Titel pynte paa det, De have lavet, kunne De gerne sætte den paa for mig. Mit Forslag faar jo saa ingen Betydning, og det er ikke det, som er Kernens for mig i de Endringsforslag, jeg har stillet, men Kernens for mig er, at Indholdet kan blive saaledes, at det virkelig svarer til Titlen, og det gør det kun, naar ogsaa Nr. 11 bliver vedtaget. Dersom det ikke bliver vedtaget, saa er Titlen kun det samme, som en Titel er i saa mange Tilfælde: den kan pynte lidt mere eller mindre, men er ikke det, som den kunde være.